

Vida Taufer | Krila

Zapredi me med niti svojih sil,
zajeli so viharji me ognjeni,
na tvojih rokah rastem ko plameni,
četudi sem le veslo ptičjih kril.

Presladko je nositi na dlaneh
ljubezen dveh in bele kite cvetja,
iskati v sebi nova razodetja,
ki jih pričara vedno tvoj nasmeh.

Oh, saj je le samotne duše klic,
poletna jutra plavajo v višini
in z njimi se potaplja po sinjini
niz mojih misli kakor krila ptic.